

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ČSSR ze dne 10.07.1969, sp. zn. 7 Cz 51/69, ECLI:CZ:NS:1969:7.CZ.51.1969.1

Číslo: 17/1970

Právní věta: Na rozdíl od vzniku nároku na dřívější vdovský důchod v případech opětovného ovdovění ve smyslu § 30 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb. jde v případech upravených v § 30 odst. 3 cit. zákona o nový vznik nároku na vdovský důchod, jehož výše se řídí ustanovením § 31 odst. 1 cit. zák.

Soud: Nejvyšší soud ČSSR

Datum rozhodnutí: 10.07.1969

Spisová značka: 7 Cz 51/69

Číslo rozhodnutí: 17

Číslo sešitu: 1

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Důchod

Předpisy: 101/1964 Sb. § 30
§ 31

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Navrhovatelka pobírala od 29. 9. 1962 vdovský důchod podle § 21 a 22 zák. č. 55/1956 Sb. ve výši 70 % invalidního důchodu, na který by měl nárok její zemřelý manžel v době smrti. Výplata vdovského důchodu byla dnem 28. 11. 1963 zastavena, neboť navrhovatelka nesplňovala žádnou z podmínek § 21 odst. 2 cit. zákona.

Dne 6. 4. 1965 dovršila navrhovatelka 50 let věku a tímto dnem jí vznikl nárok na opětné přiznání vdovského důchodu. Rozhodnutími Státního úřadu sociálního zabezpečení z 6. 5. 1965 a 13. 11. 1968 byl navrhovatelce vyměřen vdovský důchod podle § 30 odst. 3, § 31 odst. 1 zák. č. 101/1964 Sb. ve výši 60 % invalidního důchodu, na který by měl nárok její zemřelý manžel v době smrti. K opravnému prostředku navrhovatelky zrušil Městský soud v Praze usnesením ze dne 4. 2. 1969 rozhodnutí odpůrce v podstatě s odůvodněním, že splněním některé z podmínek § 30 odst. 2 zák. č. 101/1964 Sb. vznikne vdově podle § 30 odst. 3 cit. zákona nárok na vdovský důchod znovu a že je třeba toto ustanovení vykládat se zřetelem k této věci tak, že navrhovatelce vznikl znovu nárok na vdovský důchod již dříve přiznaný, tj. na důchod podle § 21 a 22 zák. č. 55/1956 Sb. ve výši 70 % invalidního důchodu, na který by měl její zemřelý manžel nárok v době smrti. Podle názoru Městského soudu v Praze je tento výklad v souladu i se zásadou, že se úprava důchodu provádí podle těch právních předpisů, za jejichž platnosti vznikl nárok na důchod.

Nejvyšší soud rozhodl ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou Nejvyššího soudu, že byl

usnesením Městského soudu v Praze porušen zákon a zrušil je.

Z odůvodnění:

Dovršením 50 let věku dne 6. 4. 1965, tj. již za účinnosti zákona č. 101/1964 Sb., vznikl navrhovatelce jako bývalé poživatelce vdovského důchodu podle § 21 odst. 1 zák. č. 55/1956 Sb. znovu nárok na vdovský důchod podle § 30 odst. 3 zák. č. 101/1964 Sb., jehož výše činí podle § 31 odst. 1 cit. zákona 60 % invalidního důchodu, na který by měl nárok její zemřelý manžel v době smrti. Na rozdíl od vzniku nároku na dřívější vdovský důchod v případech opětovného ovdovění ve smyslu § 30 odst. 4 zák. č. 101/1964 Sb. jde v případech upravených v § 30 odst. 3 cit. zákona o nový vznik nároku na vdovský důchod, jehož výše se řídí ustanovením § 31 odst. 1 cit. zákona. V této souvislosti nehovoří totiž zákon o opětovném vzniku nároku na dřívější důchod, nýbrž stanoví, že nárok na vdovský důchod vznikne znovu; jestliže k tomu dochází za účinnosti zák. č. 101/1964 Sb., je třeba i výši důchodu vyměřit podle § 31 odst. 1 tohoto zákona, tj. ve výši 60 % důchodu zemřelého manžela.

Jestliže Městský soud v Praze vycházel z jiného názoru, porušil svým rozhodnutím zákon v ustanoveních § 30 odst. 3 a § 31 odst. 1 zák. č. 101/1964 Sb.